

Bijlage 4

Verweer mr drs M. Visser

Zitting Raad van Discipline d.d. 4 april 2011

te 14.00 uur

Kenmerk: 10- 372 U

Geachte Voorzitter, Geachte leden van de Raad,

1. Inleiding

Mr Kuijpers heeft op een tijdsbestek van 4 weken 4 klachten tegen mij ingediend. Tijdens de bemiddelingspoging van mr Tan, Deken van de Orde van Advocaten te Utrecht, op 3 juni 2010 kondigde hij aan dat hij het hele jaar klachten zou blijven indienen, als ik me niet zou terugtrekken uit alle procedures waarbij hij zelf tegenpartij was/is. Ik verwijs naar pagina 8 van het klachtdossier. Deze uitlatingen van mr Kuijpers heb ik als bedreigend ervaren, maar aan bedreigingen zal ik niet toegeven.

Naar mijn mening is er ook een direct causaal verband aan te wijzen tussen het indienen van de klachten van mr Kuijpers en mijn bezoek aan de Deken van de Orde van Advocaten op 12 april 2010. De eerste klacht dateert van 14 april 2010.

Ik verzoek uw Raad met deze achtergrond rekening te houden.

De vraag die nu aan u voor ligt is of ik in mijn optreden als advocaat artikel 46 Advocatenwet heb geschonden. Per klacht zal ik daar nog kort op in gaan.

2. Klacht van 14 april 2010: stelselmatig onnodig grievende uitlatingen , onwaarheden en verdachtmakingen

Mr Kuijpers legt mijn aantekeningen van de mondelinge behandeling over op 13 april 2010 van de faillissementsrequesten die mr Kuijpers namens hem zelf en een van zijn stichtingen had ingediend tegen drie van mijn cliënten bij de Rechtbank Rotterdam. De achtergrond van deze faillissementsprocedure heb ik uiteengezet op pagina 44, 45 en 46 van het klachtdossier. Ik verwijs hier kortheidshalve naar.

Ik ben in die aantekeningen ver gegaan, maar naar mijn mening niet te ver. Niet tuchtrechtelijk verwijtbaar te ver. De zitting van 13 april 2010 was al de derde zitting in die procedure. Ergens in februari 2010 is de eerste zitting geweest, waar noch cliënten waren verschenen noch ondergetekende. Niemand wist van die requesten af. Mr Kuijpers was zelf ter zitting. Dat hoorde ik de rechter-commissaris zeggen op 9 maart 2010.

De inhoud van mijn aantekeningen is volledig correct en naar waarheid. En de waarheid is niet fraai. Ik achtte het van groot belang voor de verdediging van mijn cliënten dat de rechtbank kennis kreeg

van de achtergronden van deze requesten en met name dat ook de Deken van het arrondissement waar mr Kuijpers onder valt van mening was dat het mr Kuijpers niet vrij had gestaan om zonder overleg en/of instemming die requesten tegen mijn cliënten in te dienen.

De faillissementsrequesten betroffen vorderingen van mr Kuijpers wegens beweerdelijk verbeurde dwangsommen uit o.a. het vonnis van 15 juni 2006. Mr Kuijpers heeft steeds gewoon gesteld dat die vonnissen zijn overtreden en heeft op basis daarvan meerdere dwangexecuties laten uitvoeren. De heer Kucharek en zijn vrouw zijn al hun roerende zaken kwijt geraakt en vluchtten naar België.

Ik achtte het van groot belang dat de rechtbank naar waarheid en compleet werd ingelicht, om te voorkomen dat mijn cliënten persoonlijk failliet werden verklaard en het bedrijf Strategos B.V. ook. Niets van wat in de aantekeningen staat is onjuist of incompleet.

En gelukkig heeft de betwisting van de stellingen van mr Kuijpers succes gehad. Ook het Hof wees de requesten af. En tot slot wees de Hoge Raad de cassatieberoepen van mr Kuijpers af. De A-G mr J. Wuisman heeft in een uitgebreide conclusie van 26 november 2010 over de beweerdelijke vorderingen van mr Kuijpers op Strategos B.V. en de heer en mevrouw Kucharek wegens verbeurde van dwangsommen gesteld:

2.8 Middelonderdeel D strandt hierop dat het stoelt op een onjuiste rechtsopvatting omtrent de bewijslastverdeling te dezen. Omdat Kuijpers zich op het verbeurd zijn van de dwangsommen beroept, is het aan hem om dat door hem gestelde en, naar het oordeel van het hof, door Strategos gemotiveerd betwiste feit te bewijzen. Dat wordt niet anders, doordat aan Strategos elf exploten zijn betekend."

En ten aanzien van de heer en mevrouw Kucharek:

2.4 In 8.3 van het verzoekschrift wordt uit het oog verloren dat de daar genoemde feiten en omstandigheden – het uitbrengen van 12 stuitings- en sommatie-exploten, het uitblijven van betaling en van een reactie op die exploten- als zodanig nog niet de conclusie kunnen rechtvaardigen dat dwangsommen verbeurd zijn geraakt."

De vraag die hier nu moet worden beantwoord is of ik met het indienen van deze aantekeningen tuchtrechtelijk verwijtbaar heb gehandeld. Ik meen van niet. De eerste toetsingsgrond van artikel 46 Advocatenwet is in dit geval niet aan de orde, i.c. de zorg voor de cliënt. De tweede ook niet (inbreuken op de verordeningen), zodat de derde toetsingsnorm overblijft, een handelen of nalaten dat een behoorlijk advocaat niet betaamt. Deze norm bestrijkt ook het gedrag van een advocaat in relatie tot de tegenpartij, tegenover derden en in het algemeen.

Mr Kuijpers was de tegenpartij en trad op de eerste zitting ook op als advocaat. De klacht betreft blijkbaar mijn optreden als advocaat tegen mr Kuijpers in zijn hoedanigheid van tegenpartij.

De inhoud van mijn aantekeningen gingen ver, maar was volstrekt naar waarheid en puur functioneel. Omdat mr Kuijpers ook advocaat is en ook als zijn eigen advocaat optreedt in zaken waarin hij zelf procespartij is, wordt het allemaal erg ingewikkeld. Echter, juist omdat mr Kuijpers in

zijn hoedanigheid van advocaat zich had moeten onthouden van het jarenlang jagen op zijn voormalige klanten, zonder overleg en instemming van de Deken, had ik geen andere keuze dan overleg met de Deken en daarvan verslag te doen aan de Deken. De brief van 12 april 2010 heb ik overigens niet overgelegd in die procedure.

3. Klacht van 21 april 2010: misleiding van het publiek

Blijkbaar doet mr Kuijpers een beroep op de tweede toetsingsnorm van artikel 46 Advocatenwet, inbreuken op de verordeningen. Een terrein dat voor 99 % door de Deken wordt beheerst. Naar mijn mening moet deze klacht niet ontvankelijk worden verklaard, omdat mr Kuijpers bij deze klacht geen belang heeft.

Ik heb naar aanleiding van de klacht van mr Kuijpers bij de Deken meteen actie ondernomen en de website op 'stil' laten zetten met verwijzing naar een op te richten maatschap en nieuwe website.

Nooit heb ik de intentie gehad het publiek te misleiden. Mijn website was geen actieve website. Je kon er niets mee doen en nadat hij in de lucht was gegaan is heb ik er ook nooit meer naar omgekeken. Mijn zoon en ik waren met de toekomst bezig, met de nieuwe maatschap en een nieuwe website.

Het is hooguit slordig van me geweest, maar naar mijn mening niet tuchtrechtelijk verwijtbaar.

4. Klacht van 28 april 2010: misbruik sterfbed moeder

Mr Kuijpers meent dat ik de derde toetsingsnorm heb overtreden doordat ik mijn toestemming heb onthouden aan intrekking van de akte non-conclusie die de rechtbank Rotterdam ambtshalve had verleend. Mr Kuijpers was in deze procedure ook weer zelf advocaat en enige procespartij.

Hij beroept zich erop dat ik mij niet confraterneel heb gedragen. Daar staat tegenover dat ik zijn fax van 15 februari 2009 als een dreigement heb ervaren. En deze fax is niet geschreven als procespartij, maar als advocaat in die procedure. Over dit agressieve 'verzoek' van mr Kuijpers heb ik overleg gevoerd met klanten. Geen van mijn klanten geloofde dat er daadwerkelijk sprake zou zijn geweest van een sterfgeval. Zij waren niet bereid mr Kuijpers tegemoet te komen.

Niet na wat mr Kuijpers hen allemaal heeft aangedaan en niet na wat mr Kuijpers allemaal over hen in processen heeft geroepen. Ik verwijs naar het oordeel van de Raad van Discipline van 1 maart 2010, pagina 52 en verder van het klachtdossier.

In mijn optreden als advocaat heb ik dan ook gehandeld op verzoek van klanten en ook hier meen ik dat ik niet de derde toetsingsnorm heb overtreden, maar gebruik heb gemaakt van de vrijheid die mij als advocaat in het belang van mijn klanten toekwam.

5. Klacht van 12 mei 2010: rauwelijks dagvaarden en oproepen als getuigen

Deze klacht is naar mijn mening te laat ingediend. Mr Kuijpers heeft er 2,5 jaren mee gewacht. Ik verzoek uw Raad deze klacht dan ook niet ontvankelijk te verklaren.

Voor zover uw Raad van mening is dat deze klacht(en) wel ontvankelijk zijn, verzoek ik u het volgende mee te wegen.

Mr Kuijpers en mr Harff waren procespartijen van mijn cliënten. Het bewijsaanbod om de mrs Harff en Kuijpers te horen werd dus gedaan in hun hoedanigheid van procespartijen.

Mr Kuijpers klaagt zich er verder over dat ik hem rauwelijks heb gedagvaard namens de heer Brockhus en dat het rauwelijks dagvaarden van een beroepsgenoot geen blijk geeft te streven naar een onderlinge verhouding die berust op welwillendheid en vertrouwen.

Ik merk op dat mr Harff geen klacht hierover heeft ingediend. Het is dus alleen mr Kuijpers die meent dat ik tuchtrechtelijk verwijtbaar heb gehandeld. Naar mijn mening is de ratio van artikel 19 Gedragsregels niet overschreden. Er is in dit geval geen sprake van executiemaatregelen, alleen van een dagvaarding in het verlengde van de klacht tegen mr Kuijpers.

Op 24 november 2008 zond ik mr Kuijpers een aankondiging dat een klacht tegen hem zou worden ingediend wegens ernstige intimidatie van mevrouw Visscher en over het onnodig grieven van personen in processtukken, zie pagina 154 van het klachtdossier. Ik meende dat de aankondiging dat (tucht)rechtelijke maatregelen zouden worden getroffen volstond, temeer in de context van de vraag die ik mr Kuijpers voorlegde, namelijk of hij nu zelf niet inziet dat hij andere personen beschuldigt van iets wat hij zelf bij voortduring doet. De dagvaarding zelf betrof als voornaamste vordering een verzoek om een verklaring voor recht te geven dat het mr Kuijpers niet is toegestaan om onnodig grievende uitlatingen te doen zonder dat die zijn gebaseerd op enig feitenrelaas. Niet iets waarvoor de tegenpartij in beraad hoeft. Ik meen dan ook dat hiervoor niet nog eens separaat een aankondiging voor behoefde te worden afgegeven na de fax van 24 november 2008.

Als uw Raad al van mening zou zijn dat toch nog een separate aankondiging tot dagvaarden op zijn plaats was geweest, dan nog staat vast dat mr Kuijpers hiervan geen enkel nadeel heeft ondervonden.

6. Niet ontvankelijk dan wel ongegrond

Ik verzoek uw Raad de klacht van 21 april 2010 en de klacht 12 mei 2010 niet ontvankelijk te verklaren en de overige klachten ongegrond.

Utrecht, 4 april 2011

M. Vissers